

Oudenaarde, 7mei 2004

D.J. en O.M.: V.C.A. en V.C.O.

(...)

Inverdenkinggesteld wegens:

De eerste en de tweede:

Te Wortegem-Petegem op 6 september 2001: Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 41 par.par. 1 (1) en 4 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (B.S. 1 mei 1971) - buiten het geval van lozing van afvalwater waarvoor vergunning is verleend overeenkomstig de bepalingen van bedoelde wet, - voorwerpen of stoffen te hebben gedeponeerd of geworpen in de wateren van het openbaar hydrografisch net of in de openbare riolen, er vloeistoffen met schadelijke stoffen of zelfstandigheden in te hebben geloosd of er gassen in te hebben ofwel door een bevel of door nalatigheid een dergelijke daad te hebben uitgelokt, eventueel omdat de verdachte vaste of vloeibare stoffen gedeponeerd of doen deponeren heeft op een plaats vanwaar ze langs natuurlijke weg in de wateren van het openbaar hydrografisch net of in de openbare riolen konden terecht komen;

(...)

Beoordeling

Niettegenstaande in de notulen van de gemeenteraad van de gemeente Wortegem-Petegem van 27 februari 2002 als datum van de veroorzaakte schade wordt vermeld: "op 26 september 2001 (zie de stukken 1/4 en 1/17 van het dossier), blijkt uit alle andere stukken van het dossier dat de feiten zich wel degelijk voordeden op 6 september 2001", zoals terecht in de eindvordering vermeld.

Het Openbaar Ministerie is van oordeel dat er in hoofde van de beide inverdenkinggestelden "generlei bezwaren" bestaan.

Uit het dossier blijken de volgende elementen:

er is het verslag van milieuambtenaar B. Leroy van 11 september 2001 waaruit blijkt dat:

A) er regelmatig waterinfiltratie was in de inspectieput van de stookolietank van V.C.O. en dat dit water regelmatig diende weggepompt te worden;

B) er op 6 september 2001 nog olieachtige restanten aanwezig waren op een dunne laag water in de inspectieput;

C) er rond een afvoerputje op de oprit een vettige plek zichtbaar is;

er is de verklaring van voornoemde milieuambtenaar (zie stuk 11/37 en 11/38) die stelt dat:

A) hij op het moment van de vaststellingen van de poetsvrouw van V.C.O, vernam dat de brander van laatstgenoemde af en toe uitsloeg door problemen met insijpelend water in de mazouttank;

B) de zandzakken pas na de feiten werden aangebracht;

C) de voertuigen die ten tijde van de feiten opgesteld stonden aan de overzijde van de woning van V.C.O. door hem werden onderzocht en dat hij bij de controle van de tank en de vulmond van de kraan geen sporen van mazout heeft aangetroffen.

De raadkamer is van oordeel dat op basis van wat hierboven werd uiteengezet, er kan aangenomen worden dat er in de inspectieput water vermengd werd met stookolie, dat dit mengsel verwijderd werd uit het inspectieputje en vervolgens via het afvoerputje afgevoerd werd naar de gracht.

Er zijn geen redenen voorhanden om te twijfelen aan het waarheidsgehalte van de bevindingen van de milieuambtenaar, noch aan zijn verklaring over de beweringen van de poetsvrouw van V.C.O.

Dat zij bij interpellatie daaromtrent (...) het tegendeel beweert is, gelet op haar band van feitelijke ondergeschiktheid aan V.C.O., niet meer dan menselijk.

Het suggereren van een aanvullend onderzoek in de zin van een confrontatie van voormelde poetsvrouw met de milieuambtenaar komt in dit stadium van de procedure dan ook als niet nuttig voor.

Bovendien is er ook de vaststelling dat de milieuambtenaar de (gespecialiseerde) opleiding, uitvoerig omschreven in artikel 59 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991, heeft gevolgd en met succes beëindigd (zie het in stuk I 6 voorgelegde bekwaamheidsbewijs), uit welk gegeven er toch kan worden afgeleid dat hij zeker met kennis van zaken heeft gehandeld en is opgetreden.

Tenslotte kan er ook niet worden voorbijgegaan aan het gegeven dat er door geen van de inverdenkinggestelden, en zeker door de tweede inverdenkinggestelde niet, voor deze feiten een andere adequate oorzaak wordt aangetoond dan deze die uit het geheel der voorhanden zijnde elementen blijkt.

Op basis van de inhoud van het dossier is de raadkamer van oordeel dat er in hoofde van de eerste inverdenkinggestelde onvoldoende bezwaren voorhanden zijn om hem naar de correctionele rechtbank te verwijzen.

Op basis van wat er hierboven werd uiteengezet is de raadkamer van oordeel dat er in hoofde van de tweede inverdenkinggestelde (V.C.O.) wel voldoende bezwaren voorhanden zijn om hem naar de correctionele rechtbank te verwijzen.

(...)